

Într-o lume schimbătoare

Samoila

Fug de mine-n lumea-ntreagă,
De fior nu scap,
Doar nimicul mă mai leagă
De tăcerile din cap.
Timpul mistic
Mă coboară
Într-un murmur
Aparent
Ce ia locul,
Bunăoară,
Unui cuget
Contigent.
De ce caut mântuiri
Într-o lume schimbătoare,
Dominată de-adormiri
Chiar în zile cu mult soare?
Nici nu știu
Și
Nici nu cred
Ca „olimpicii”-n oracol
Sau
În taine, dacă vrei,
Făcând din asta spectacol
Cum fac fotbaliștii mei.